

אש קודש

תקנת המעוררים: גם אשר לא כדת אבוא אל מלכו של עולם! וגם: מה בקשתך? עוד! ובלבד ש'ותעש'!

אבוא אל המלך אשר לא כדת ובכן, יש זמנים שגם אשר לא כדת הראויה, לא בצורה המתבקשת והרצויה - באים אל המלך - מלכו של עולם!
בימי הפורים בהם אנו מצווים לשתות לשכרה דברים המעוררים עד דלא ידע, נשמעים מכל עבר שיחות שכאלו מעמקי הלב היהודי להשי"ת, ואולי זו תקנת המעוררים שמתחדשת במעמקי הגלות בזמנים אלו, בדרך לגאולה השלימה במהרה בעזרת השי"ת בימים אלו הנהפכים לששון ולשמחה.

רק נפשי בשאלתי אך עמי בבקשתי!

בהמשך אסתר מבקשת על נפשה ועל עמה, ואנחנו נלמד מפה יסוד נפלא. על הנפש נופל לשון שאלה כי האדם על עצמו, לא די בכך שיתפלל אלא צריך הוא לשאול, לדרוש, ולרצות. אך כלפי הכלל ישראל נאמר לשון בקשה, כי עליהם אין לשאול ולחקור מה הם צריכים לעשות ובמה להשתנות, אלא עלינו להתפלל עליהם! לשנות את עצמנו ואז ממילא ישתנה העולם!

להשתוקק תמיד אליך ה'!

כתוב בפסוק "מה בקשתך עוד ותעש". בדרך צחות נדרוש, מה בקשתך? עוד! מה רצוננו ובקשותינו כפי שמתבטאים בימי הפורים מעמקי הנשמה של עם ישראל? עוד! רוצים עוד ועוד! משתוקקים וכוספים רק להשי"ת! אך מה נעשה אם כל עולם הרצונות האדיר שמתגלה ביום זה? כיצד נמשיך אותו ליומיום? ותעש! לקחת על עצמנו קבלה קטנה ולעשות משהו שיבטא למעשה את הרצון האדיר שבתוכנו!

ונסיים, שלא משנה איך אתה מדבר, דבר אחד ברור - "כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק" את המרירות תשאיר בחורך! עבודת ה' היא רק בשמחה תמיד!

גוט שאבע'ס

א פרייליכץ פורים

לומר זאת, 'לפי שהם היו אומרים זה הפסוק כאילו הם מדברים עם השי"ת וצועקים אליו בזה הפסוק וזה מה שאינו ראוי לעשות ולומר כלפי ה' יתברך!
המהרש"א בסוטה מביא את דברי הרמב"ם ושואל אם כן כיצד אמרו זאת בני קורח שייסדו את המזמור הזה בתהילים? מתרץ המהרש"א שהמזמור הזה נאמר ברוח הקודש על בני הגלות שיאמרו כן, כמו שנאמר באותו מזמור אף זנחת ותכלימנו.. כי עליך הורגנו וכ'ו, וכמו שנאמר בגמ' שבזמן הגלות שבני ישראל שרויים בצער והאומות בנחת ובשלוה כביכול כאילו אז יש שינה לפני המקום, אבל בזמן יחונן כהן גדול היה בית המקדש קיים וישראל היו בשלוה על אדמתם, ואז, אין ראוי לומר זאת.

כאמור, אין באמור כדי לתפוס עמדה כזו או אחרת, נמצאנו למדים שצורת השיח כלפי הקב"ה יכולה להשתנות בין גאולה לגלות. יותר מזה, ישנו מזמור שנאמר ברוח הקודש בפרט עבורנו בני הגלות בו אנו פונים אל השי"ת כבן המתחטא אל אביו - עורה למה תישן ה'!
אמנם, כל דבש אין להקטיר לפני ה', כאמור. אך בגלות המינון קצת שונה! נראה לרמוז זאת בדרך צחות במגילת אסתר, שידוע שכל פעם שנאמר בה 'המלך' היינו מלכו של עולם.

'כל עבדי המלך.. יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אשר לא יקרא אחת דתו.. שולחת אסתר למרדכי הרי כולם יודעים שיש צורה איך ניגשים לפני השי"ת, כיצד שופכים שיח לפניו 'ואני לא נקראתי לבוא אל המלך' בצורה כזאת. אומר לה מרדכי 'אל תדמי בנפשך להמלט.. כי אם החרש תחרישי..'. כל זה בזמנים רגילים, אך כעת בזמן גלות כזו קשה, בזמן של גזירות קשות ורעות, יש לפנות אל המלך בשפה שלך, ואדרבה, זה מה שנדרש ממך כעת 'ומי יודע אם לעת כזאת הגעת'. ואכן, משיבה אסתר 'ובכן

בפרשתנו המדברת בעניין הקרבנות אנו מחפשים את הקשר לקרבן שלנו כהיום הזה, קרבן מלשון הקרבה, להקריב מעצמי, וגם מלשון התקרבות, לדעת את הדרך הנכונה להתקרב להשי"ת, והיום נלמד בדרך זו פסוק אותו אנו פוגשים שלוש פעמים ביום "כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה".

הרבי מקוצק זי"ע למד מפסוק זה מהם הדרכים שאינם מדרכי העבודה - לא כדרך איכר ולא כדרך בן בית! דהיינו שלא יעבוד אדם את השי"ת כמו איכר כפרי בלי דעת שהוא מרוחק ממש, וגם לא יהיה היימיש יותר מדי. בעבודת ה' אין להיות לא כשאור ולא כדבש!

כלפי מה הדברים אמורים? בזמנו לא פעם עולים פולמוסים שונים בעניין זה בעקבות שירים כאלו ואחרים המתבטאים לא פעם בצורה ישירה מדי כלפי מעלה, אלה טוענים בכה ואלו טוענים בכה. אומר מתחילה שאין בשורות הבאות כדי לתפוס עמדה לכאן או לכאן, והדבר ברור שעל כל עניין העומד על סדר היום נלך כולנו אחר רבותינו, אך ברצוני להביא זווית מעניינת שמצאתי במקורותינו ביחס לשיח הראוי לפני המלך ואם הוא יכול להשתנות.

שנינו במשנה בסוף מסכת מעשר שני ובפרק אחרון בסוטה על יחונן כהן גדול "אף הוא ביטל את המעוררים".

ובכן, לא מדובר במשפיעים המעוררים את לב העם, וגם לא במעויררים בישיבות.. הגמ' בסוטה (מח.) מסבירה 'אמר רחבה בכל יום ויום שהיו עומדים ליום על דוכן ואומרים עורה למה תישן ה'. אמר להן וכי יש שינה לפני המקום והלא כבר נאמר הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל?!' ומסיימת הגמ' שהפסוק בתהילים עורה למה תישן ה', נאמר בזמן שישראל שרויים בצער והגויים בנחת.

אומר רבינו הרמב"ם שהסיבה שהוא ביטל את המעוררים הללו וציווה אותם לא